

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

APĂRE DE DOUĂ ORI PE LUNA

Redacția și Administrația :
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL

pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracleturi 100 lei pe an

SUMARUL:

1. Asigurările contra focului	Senior	5 Cronica Internă	***
2. Tabloul (rânduri p. preteasă)	Sacotala Pr.
Angelescu	6. Cărți noi	N. Cazacu
3. Spiritismul	Pr. Sp. Andreescu	7. Parohii vacante	**
4. Proiect de statut	**	8. Mișcarea în cler	**
		9. Daruri și mulțumiri	**

ASIGURĂRILE CONTRA FOCULUI

In legea de organizare a bisericii noastre I. P. Sf. Patriarh a introdus îndatorirea și dreptul pentru Consiliul central și Eforia sa de-a înființa un fond de asigurare contra focului a tuturor clădirilor bisericesti din întreaga patriarhie. Asemenea fond exista la eparhiile Sibiu, Arad și Cluj și se dezvoltau foarte bine.

Riscul Societăților de asigurare e mare atunci, când de ex. în același oraș ai asigurate sute și mii de case, căci adeseori s'a întâmplat de a ars o întreagă parte de oraș cu numeroase case asigurate la aceeaș Societate.

In asemenea caz trebuie să plătească sume enorme. Se poate ruina.

Dar la fondul patriarhiei clădirile asigurate se află în mii de comune, încât nu pot arde deodată multe clădiri. Sunt de regulă — mai ales bisericile — izolate în prăjdie, în grădini cu pomi, arbori înalți, cari le apără. Când a ars mănăstirea Cernica focul s'a întins spre stânga; iar în dreapta

un brad uriaș și stufos a oprit focul — cei drept jertfindu-se pe sine. Clădirile bisericesti mai sunt și scutite de răutatea și răsbunarea oamenilor. Ele nu se aprind din afară, decât rar. De regulă focul se iscă din lăuntru; din negrija personalului, rămâne o lumină aprinsă lângă un prosop, cădelnița cu cărbuni aprinși etc. Astfel interiorul e mai expus. Date statistice din o eparhie arată 2 cazuri la an de asemenea arderi de biserici din 1000 parohii câte are eparhia.

Cum Societățile de asigurare contra focului progesează toate deși jertfesc mult și revarsă multe binefaceri peste cei năpăstuiți; este foarte firesc ca fondul propriu dela patriarhie cu clădiri asigurate ce se află în situații mai favorizate de împrejurări, — să promită și el cel puțin acelaș progres ca al Societăților generale.

Deci înfiinșarea lui e un bine pentru biserică.

Greutatea zace numai în început, Pa-

Iriarhia n'are încă un fond de garanție mai mare, care-i absolut necesar. Deaceia ea a trebuit să recurgă la sistemul de reasigurare la 2 mari Instituții. Ele primesc 60% din premiul de asigurare și plătesc la caz de ardere toată paguba. Au evitat riscul; iar 40% rămâne la fondul patriarhiei, fără a avea nici un risc. Când fondul acesta va crește mare, — atunci va putea suporta el pagubele nemai plătind altora cele 60%.

Deci fondul acesta merită tot sprijinul parohiilor, încât Cuc. parohi de pretutindeni să facă scriptele necesare și să asigure cele ale parohiei la acest fond, care va progresa repede dacă toți îl vor sprijini, sistând orice asigurare în alte părți străine.

La noi chestia se poate pune și ca o

ajutorare mutuală reciprocă. De ex. arde o biserică. Toate celelalte contribuie, ca să o reclădim, cu o particică. Acelaș scop îl are și taxa sau premiul de asigurare. Din el se achită paguba bisericii arse.

Dacă toată patriarhia va asigura aci clădirile din atâtea mii de parohii, — fondul ar crește foarte bine, încât cu timpul din venitul lui să se acopere nu numai pagubele obiectului ars, — ci să deie ajutor special parohiilor, cari își zidesc biserică nouă.

Deci toate parohiile de pretutindenea să se asigure la fondul patriarhiei, ca să sosească acest timp în vremea noastră, cel puțin a celor mai tineri și nu în epoca nepoșilor noștri.

SENIOR

T A B L O U L

— Rânduri pentru preteasă

Intr'o zi de sărbătoare, în iarnă, când Soarele rece și elegant își preface razele în mii de diamante sclipitoare în zăpada albă, clopotele unei biserici sună voios de chemare.

Lumea se adună.

E serbare creștinească în locașul Domnului.

Fără să vreau mă trezesc și eu înăuntru. Toți stau atenți și senini, glasurile dulci și curate ale micilor coriști înaltă rugăciuni de slavă Creatorului. Cuvântători își spun sfaturile lor și învățăturile lui Cristos în graiul muritorilor de rînd.

În toată atmosfera plutește un suflu supra-pământesc, toți sunt mai aproape de cer decât de pământ.

Sfinții au luat și ei o înfățișare veselă.

Sunt poate fericiți! . . .

Când serbarea fu aproape de sfârșit, cel mai bătrân slujitor al altarului aduce un tablou desăvârșit.

E o pictură clasică de mare valoare. Capul unui bătrân de o seninătate divină; privirea-i curată rătăcește în zări minunate și necunoscut. Ai impresia că artistul l-a prins, în

măestria penelului, dincolo de frământata viață pământească.

Dar ce caută umbra de melancolie, care e înafară par'că de concepția artistului?

Tabloul e la loterie în folosul Ateneului, care se clădește de credincioși în curtea bisericii, și fără să vreau spun cu glas puțin mai tare:

— „Cine l-a dat?“ Se aude șoptind:

„O necunoscută“.

O, da! Sărman bătrân! Melancolia ta e, poate, regretul unui colț părăsit, unde ani dearândul aceiași ochi prietenești te-au contemplat vreme îndelungată.

Am întrebat atunci, cuprinsă de duioșie, un bătrân de povestea acestui uimitor tablou și ea se depăna la urechea mea așa cum urmează mai jos:

Era iarnă! Ninge de trei zile și orașul singuratec, așezat în văgăunele munților, pareă învăluit într'un giulgiu imaculat. Cerul plumburiu își cernea încetșor fulgii mari și obosiți pe așternutul alb și rece, turburați numai, din când în când, de croncănitul jalnic al vreunui cârd de ciori întunecate. În

această liniște contropitoare a cerului și pământului noaptea tristă își întindea aripile cenușii. Și pe când totul se ștersese aproape în întuneric, singur trupul măreț al unei bătrâne mânăstiri păzit de două șiruri lungi de tei, desfrunziți și jalnici sub povara grea a ramurilor încărcate de ghiață, rămase ca un păzitor gigantic, uitat de vreme și neînvinș de oameni. În măreția-i mohorită vechiul patriarh răspândește o seriozitate protectoare împotriva vremurilor. La dreapta lui stă o casă tânără și fericită de apropierea străbunului neclintit.

În ea, mai târziu, avea să vie mulți să cunoască și să învețe povestea veche a bătrânului turn.

Mai e mult până atunci. . . acum e scribită de frig, sufletele oamenilor iubitori de întâmplări uita e trebuie s'o încălzească.

Se mai găsesc oare? . . .

Dar, iată! În această liniște evocatoare de timpuri trecute și îndepărate, legate de prezent numai prin înfățișarea viitorului isvor de viață veche, se oprește o trăsură trasă repede de doi cai întunecați. O siluetă neagră coboară și ca dusă de vânt alunecă pe aleia tăcută, ținând ceva strâns la piept. E ceva iubit, e dragoste nesfârșită ce se revarsă din înclinarea trupului întreg asupra obiectului purtat.

Turnul o privește curios, ea n'are timp.

A ajuns la ușa unei vechi clădiri, bate sfios,

ușa se deschide și un preot care nu de mult a lăsat tinerețea în urmă, îi iese înaintea.

— „Bună seara, părinte!”

— „Bună seara, doamnă, și poftiți înăuntru. E așa de ger!” Ușa se închide în urmă și ea liniștită, cu o voce, care părea că vine de departe îi spuse duios, fără nici o introducere:

— „Părinte, nu mai am avere și am auzit că aici faci o casă în care să reînvie trecutul și să trăiască alături de ceiace prezentul are mai bun. Simțeam o dorință nestăpânită să dau și eu ceva — ți-am adus singurul lucru prețios, pe care-l mai am. Vinde-l! Bani strănșii să fie pentru clădire.”

Cu mâinele tremurânde puse pe masă un tablou de mare valoare. Era capul unui bătrân cu plete albe și ochi albaștri, ce păreau înduioșați de aproape despărțire.

Fără să mai spună ceva, sau să aștepte răspuns, ieși repede și se pierdu în noapte.

Un dar și o distincție sufletească. E ceiace Dumnezeu a dăruit numai femeii, puterea de a acoperi cu măreția tăcerii acțiunile cele mai frumoase.

Nouă ne va fi ertat, dacă vom căuta să smulgem tăcerii ceiace ascunde, pen rucă acesta trebuie să fie isvorul viu la care să se adape sufletele noastre pentru a hrăni și a scoate la lumina acțiunii acest dar tănuit în sufletele tuturor femeilor.

Sacotala Angelescu

SPIRITISMUL

— Privirea generală și istoric —

1). Printre numeroase sisteme filosofico—religioase care pretind că dau o deplină și dreaptă deslegare enigmei ce învalue viața de dincolo de mormânt, este și *spiritismul*.

Problema spiritistă prezintă astăzi un viu interes și este cercetată din ce în ce cu mai multă pasiune. Oferind, pe lângă doctrina filosofico—religioasă și mijloace de cercetare experimentală științifică, spiritismul capătă mulți aderenți. Mai în fiecare oraș se găsește câte un nucleu de organizație spiritistă ai cărei membrii se ocupă de comunicările cu spiritele. La Paris, în Rue Copernic 8, spiritiști au un vestit palat unde au instalat Uniunea spiritistă franceză, redacția revistei spiritistă „Fede-

rația internațională spiritistă”, o editură de popularizare, o bibliotecă fixă și una rulantă. În Belgia la Poulseur, spiritiștii au un templu frumos ornat și în fiecare Duminică vin în acest templu, cântă cântări inspirate de morți și mulți din ei cad apoi în extaz. Ceva mai mult, în satul Apatu jud. Arad, spiritiști au și o organizație sectară, cu peste 200 de aderenți și tind la statornicirea unor forme culturale foarte ciudate. „În republica Guatemslă, s'au creiat chiar catedre de spiritism la universități și licee”.¹⁾

O remarcă pe care trebuie să o facem, este

1) Ing. Stănilcscu „Fenomenele spiritiste pag. 58.

faptul că aderenții spiritismului, în majoritatea cazurilor, nu sunt oameni simpli, fără cultură, ci oameni de știință pozitivă, filosofi și scriitori dintre cei mai celebri și cu renume mondial. Ar fi destul să amintim în această privință pe Victor Hugo, marele poet al Franței, pe Flamarion, A. Rusel Wallace, W. Crookes, Charles Richet, Walter Scot, Schwedenborg și mulți alții, pentru a ne face o idee sumară de nivelul cultural al aderenților spiritismului.

Literatura spiritistă de asemenea este foarte bogată. În ultimii 75 de ani numai în literatura franceză s'au scris peste 2500 volume asupra spiritismului și a științelor oculte; iar după cum relatează o revistă americană, în anul 1925 existau cam 30.000 ziare și reviste care se ocupau cu spiritismul.¹⁾

Față de acest avânt pe care l-a luat spiritismul într'un timp destul de scurt, dar mai ales față de pretențiunea ce o are de a fi și cea mai superioară religie și de a înlocui cu succes creștinismul, este necesar de a studia mai de aproape doctrina spiritistă, spre a vedea temeinicia sau netemeinicia susținerilor ei.

2). *Istoric*. Deși primele manifestări spiritiste au avut loc în anul 1848 în orașelul Hydesville — America — totuși spiritismul e de o dată mult mai vechie. El există de când există și lumea. Carlyle B. Haynes, în lucrarea sa „*Le spiritisme*” pag. 110, tratând despre vechimea spiritismului și referindu-se la felul cum spiritul rău (demonul), servindu-se de șarpe ca medium, a ispitit pe Eva, Geneză III-16, spune că spiritismul își ridică originea până la grădina Edemului. „Spiritismul e vechi ca și lumea”, spune un alt autor²⁾ și în cea mai mare parte dintre religii și în foarte multe filosofii vechi și moderne, el stă necurmat la baza lor.

Chiar și răposatul Hașdeu³⁾ spune că spiritismul nu alcătuiește o credință nouă, ci că dogmele sale sunt sădite în inimi decând omenirea.

Ca știință despre existența sufletului ca entitate despărțită de corp, spiritismul se găsește la toate popoarele și în toate religiunile, căci toată omenirea a admis existența și nemurirea sufletului.

În religiuinea popoarelor primitive din Asia, Africa, America și Australia, credința în existența și intervenirea spiretelor în viața pământească, joacă un foarte mare rol. Sunt spirite bune și rele care populează văzduhul și care se amestecă în viața oamenilor putând să le facă bine sau rău, sunt spiritele strămoșilor, ale animalelor, ale divinităților și multe altele.

La Chaneji spiritele „Sin” fac legătura între oameni și divinitate.

La Indieni cărțile sfinte Vedas, copriind învățături privitoare la nemurirea sufletelor. Zeul Krishna, a VIII intrupare a lui Vișnu, care a reînnoit doctrinele vedice, sprijinându-le pe ideia trinității, a nemuririi sufletului și a renașterilor succesive, zice referitor la suflet: „Corpul, învelișul sufle-

tului și locuința lui, este finit, pe când sufletul care îl locuiește, este invizibil, imponderabil și etern. Soarta sufletului după moarte constituie misterul renașterilor”.⁴⁾

La Egipteni era credința că sufletele se reîncarnează în animale pentru a-și ispăși păcatele făcute în viață. Celor ce se inițiau în mister, li se ținea acest discurs: „O suflet orb, înarmează-te cu facla misterelor și în noaptea pământească, tu vei descoperi dublul tău luminos, sufletul tău cereșc. Urmează această călăuză divină pentru că ea este geniul tău, pentru că ea ține cheia existențelor tale trecute și viitoare”.⁵⁾

Diodor al Siciliei și Strabo raportează că preoții vechiului Egipt știau să provoace clarvoianța într'un scop terapeutic. Galieu face mențiune de un templu aproape de Memfis, celebru prin curele sale hipnotice.

La Greci de asemenea era credința în existența, nemurirea și reîncarnarea sufletelor. Celor ce se inițiau în misterele Orfeice, li se zicea: „Prin suferințele voastre veți învinge și dacă credeți în cuvintele divine ați și învins. Căci, după lungul șir de existențe întunecate, voi ieșiți în fine din cercul dureros al generațiilor și vă veți regăsi toți, ca un singur suflet, în lumina lui Dionios”.⁶⁾

Învățăturile orfeice conțineau dogme, precepte și recitări mitice dintre care cea mai mare parte simbolizau nemurirea și migrațiunea sufletelor.

Mai găsim la Greci misterele Eleusine, misterele Mithriadice și misterele Cabirilor și în toate se poate vedea destul de clar, credința în comunicarea cu spiritele desincarnate și cu viețile succesive. Plutarch spune că spiritele se manifestau în mistere; iar Proclus spune că ele puteau să îmbrace forma umană.⁷⁾ De existența acestor mistere la popoarele antice, spiritiștii fac mare caz spre a dovedi vechimea spiritismului. Vom vedea îndată care era caracteristica acestor mistere. Deocamdată e necesar să spunem că spiritiștii pretind că și cele mai însemnate personaje biblice, Moisi și Mântuitorul Hristos, aveau la baza culturii și a pregătirii pentru misiunile ce avea să îndeplinească, inițierea în mistere.

Astfel despre Moisi spun că a fost inițiat în misterele egiptene și că numai grație acestor mistere el a putut să facă atâtea minuni înaintea lui Faraon și înaintea poporului evreu. „El era protejatul spiritelor care interveneau întotdeauna la chemarea lui”.⁸⁾

Despre Mântuitorul Hristos, spiritiștii spun că și El a fost inițiat în mister și anume în miste-

1) Ing. Stănescu. Morții trăesc pag. 6.

2) „ ” Morții trăesc „ 122

3) Sic cogito. pag. 16.

4) Leon Denis Après la mort. pag. 26.

5) Cartea Morților. Apel către inițiați. Cip. d. L. Deni. Après la mort. p. 44.

6) Léon Denis. op. cit. p. 50.

7) V. Ing. Stănescu Morții trăesc p. 157.

8) „ ” „ ” p. 109.

rele Esenienilor. Esenienii erau grupe de inițiați ale căror colonii se întindeau până în Valea Nilului.

„Este evident zice Leon Denis,¹⁾ că Isus a trăit printre Esenieni anii care a precedat apostolatului Său, ani asupra cărora evangheliile păstrează o tăcere absolută”.

Deasemenea ei susțin că Iisus a mai fost reîncarnat odată pe pământ, în Krișna al Indienilor²⁾ și aceasta o deduc, în primul rând, — ce ironie — din identitatea numelor și în al doilea rând, din asemănarea doctrinei din evangheliile cu cea din Bhagavad Gita.

Dar misterele, despre care spiritiștii spun că nu erau altceva de cât mijloace de comunicare cu lumea spiritelor, erau apanagiul unei singure clase privilegiate, șamani—vrăjitori, în genere officianți a diferite forme de cult păgâne și adeseori deveneau un mijloc de teroare pentru popor, un paravan în dosul căreia se ascundeau cele mai mari crime și orgii și recurgeau la fel de fel înșelăciuni pentru a specula buna credință a poporului.

Carlyle Haynes³⁾ numără opt clase de oameni care se ocupau cu misterele. Prima clasă o formau:

Ghicitorii care se ocupau cu cercetarea viitorului și a lucrurilor ascunse, prin mijloace supranaturale. Astfel de ghicitori se găseau în număr mare printre popoarele Palestinei, în Bablonia și Egipt. Însăși Sf. Scriptură, spune Haynes, ne dă o probă de existența ghicitorilor, în istoria lui Iosif, căci el acuză pe frații săi că i-au luat cupa cu ajutorul căreia ghicea, Genează 44-45. A doua clasă era a ceia a *explicatorilor de vise și semne*. Aceștia de asemenea erau foarte numeroși în Egipt, Asiria și Palestina.

A treia clasă o formau *Vrăjitorii*. Între aceștia se înnumărau imblânzitori de șerpi, aruspicii și auspicii romani, și care prevesteau viitorul după măruntaiele animalelor și după sborul păsărilor. Erau deasemenea *Fermecătorii*, care cu ajutorul decăntecelor, al animalelor și al fermecelor hotărârau soarta oamenilor sau le procurau obiectul dorințelor lor. Mai erau *Magii* care preziceau diferitele evenimente după mersul Stelelor, erau *consultătorii spiritelor familiare, ai spiritelor celor morți, ghicitori de noroc* și mulți alții care pretindeau că sunt în legătură cu puteri supranaturale, dar care în realitate nu făceau altceva decât speculau naivitatea poporului.

Despre învățătura predicată de Mântuitorul Hristos, spiritiștii spun că este aceeași cu cea pe care o predică ei astăzi, însă apostolii lui Iisus

și urmași lor au schimbat-o după interesele lor, iar când omenirea a fost destul de pregătită să primească revelația directă dela spirite, Dumnezeu a hotărât să nu se mai reveleze numai prin câte un spirit izolat, cum a fost Moisi, Krișna, Hristos etc., ci revelația noiei învățături, să fie făcută direct prin spirite și deodată în mai multe locuri.

Această lucrare s'a început în anul 1848 în orașelul Hydesville — America — prin familia Dr. Fox, compusă din Dr. Fox, soția și două fete, care au fost speriate de niște lovituri în ușe și tavan, în timpul nopții, care lovituri succedară mai multe nopți de-a rândul. Fetele emisera părerea că loviturile ar fi provenit dela spiritele unui fost locator ce ar fi murit acolo și când au mai auzit loviturile, au început să lovească și ele cu degetele în masă. Mare le-a fost mirarea când au văzut că loviturile lor erau imitate de spirit și astfel s'a stabilit prima comunicare cu spiritele.

Vestea despre aceste comunicări se răspândi cu iuteala fulgerului, mai ales că familia Fox începuse să se ocupe numai de spiritism, servindu-se mai înainte de mesele învățătoare, apoi de planșetă, care era tot o masă însă cu literele alfabetului pe ea și cu numerele dela 1-10, prevăzută cu un ac ce se învărtea, sub influența spiritului, în jurul unei ax fixe, indicând literile ce se descompuneau apoi de asistenți în cuvinte.

Mai târziu se părăsi și acest procedeu și serecurse la acela al mediumității. În ședință spiritul pune stăpânire pe o persoană, numită medium, adormită prin pase magnetice, scrie cu mâna ei, vorbește, cântă, fără ca ea să știe ceva.

Chiar una dintre surorile Fox, a fost găsită ca bun medium și în scurt timp procedeu acesta se generaliză, astfel că numai în America se găseau în 1854, 60 000 persoane ce serveau ca mediumi. Din America spiritismul trecut și oceanul, răspândindu-se mai întâi în Anglia, apoi în Italia, Franța, Germania etc.

Astăzi este pretutindeni. — În țara noastră nu are tocmai mulți aderenți. — Ca literatură spiritistă, în țara noastră nu avem decât vrea 19 volume, iar din 1926 apare și revista spiritistă.

Pr. Spiridon Andreescu

Văleni Muscel

1) Apres la mort pag. 75.

2) Ing. Stănuțescu op. cit. p. 153.

3) op. cit. pag. 15

PROIECT DE STATUT

pentru Asociația Generală a Intelectualilor ortodoxi-români

Numirea și scopul Societății.

Cap. I.

Art. 1. Se înființează Asociația Generală a Intelectualilor ortodoxi români pentru întreg teritoriul patriarhiei Bisericii ortodoxe române cu sediul în București, sub auspiciile Sf. Sinod.

Art. 2. Scopul Asociației este:

- a) trezirea convingerilor și adâncirea vieții religioase-morale;
- b) manifestarea externă a convingerilor religioase, în viața particulară și publică—pentru promovarea moralității și patriotismului;
- c) susținerea prestigiului Bisericii ortodoxe și apărarea intereselor ei;
- d) combaterea curentelor protivnice ortodoxiei.

Cap. II.

Mijloacele.

Art. 3. Mijloacele pentru atingerea scopului sunt:

A) Spirituale și anume: a) meditații religioase zilnice în legătură cu o scurtă lectură Biblică; b) participarea la serviciile religioase din Duminici și sărbători; c) lectură de cărți religioase; toate aceste pentru trezirea convingerilor religioase; d) mărturisirea și împărtășirea cu Sf. Taine, după porunca bisericească; e) îndeplinirea rugăciunii în familie și chemarea în ajutor a Bisericii prin ierurgiile ei (sfestanii, parastase, maslu etc.) pentru sfințirea vieții; f) reprezentarea idealului creștin în toate chemările vieții bisericești și civile; g) participarea la procesiuni religioase și patriotice; h) sprijinirea efectivă a inițiativelor și acțiunilor religioase-morale-caritative și sociale ale Bisericii prin acte de jertfelnicie proprie și indemnul altora; (cele de sub d-h pentru manifestarea externă a convingerilor religioase); i) atitudinea favorabilă bisericii în fața autorităților, la adunările reprezentative comunale, județene, în parlament, în presă, în întruniri publice pentru apărarea prestigiului și intereselor Bisericii. j) conferințe, congrese, răspândirea presei creștine, și a cărților bune.

Cap. III.

Membrii.

Membrii Asociației pot fi, fără osebire de sex, Români intelectuali ortodoxi din cuprinsul Țării, și cari înscriindu-se își iau obligamentul de a îm-

plini îndatoririle (arătate la mijloacele spirituale și materiale pentru realizarea scopului Asociației) statuare.

Membrii sunt:

- a) *Fondatori*, cei cari au subscris statutele la înființarea Asociației și toți câți plătesc odată pentru totdeauna suma de lei 10.000, (sau 5.000).
- b) *ne viață*, cei cari plătesc deodată suma de lei 2 500.
- c) *activi*, cei cari plătesc cotizația anuală lei 100.
- d) *onorari*, cei pe care îi va proclama congresul la propunerea consiliului central, pentru deosebite merite pe teren bisericesc, sau în virtutea serviciilor mari, aduse progresului moral; ori material al Asociației.
- e) *ajutători*, toți câți sprijinesc asociația în vre un fel, și în mod permanent.

Membrii fondatori, pe viață, activi și onorari au drept de vot activ în adunările și congresele Asociației, iar cei ajutători numai vot consultativ

Cap. IV.

Conducerea.

Asociația Generală se conduce de Congresul anual, de Consiliul Central și de Comitetul executiv, iară Secțiile și filialele acestora de adunările și comitetele lor.

Congresul se ține în fiecare an în luna Mai, se convoacă și conduce de președintele Asociației și de secretarul general și se compune din membrii fondatori și onorari, din membrii comitetului secțiilor și din câte 10 membrii delegați de fiecare secție. Membrii Sf. Sinod sunt de drept membrii ai Congresului.

Sedințele congresului sunt publice și poate participa oricare membru pe viață și activ, cu vot consultativ.

Ordinea de zi o fixează consiliul central, care poate admite la dezbateri și propuneri din afară, înaintate prin comitetul executiv.

Congresul anual:

- a) îndrumază întreaga viață a Asociației.
- b) hotărăște asupra raportului general și a propunerilor Consiliului central.
- c) votează bugetul și dă descărcare pentru gestiunea anului trecut.
- d) alege pe președintele Asociației, pe secretarul general, consiliul central și comitetul de 3 cenzeni.

Toate alegerile în cadrele Asociației se fac pe durată de 3 ani, iar gestiunea se orientează după anul școlar.

Cap. V.*Consiliul Central.*

Consiliul Central se compune din președinții și secretarii secțiilor și câte un cleric delegat de fiecare episcop eparhial.

Consiliul Central lucrează sub conducerea președintelui Asociației, ajutat de secretarul general și conduce Asociația cu depline puteri, în afară de cele rezervate congresului, alegându-și doi vicepreședinți și un casier central.

Comitetul Central delegă din sânul său un *comitet executiv* din 6 membrii, pe lângă președinte, secretarul general și consiliul central, învestindu-l cu atribuții și drepturi de conducere.

Comitetul executiv este asistat de un cleric delegat al Sf. Sinod al Bisericii ortodoxe române cu aceleași drepturi de membru. În deosebi în chestiuni religioase comitetul executiv va lua hotărâri numai cu asentimentul delegatului Sf. Sinod.

Cap. VI.*Secțiile.*

Secțiile se constituie pe teritoriul câte unei eparhii, din membrii fondatori, pe viață, activi, și onorari ai Asociației, domiciliați pe același teritoriu.

Secția se conduce de adunarea generală și de comitetul secției.

Adunarea generală se convoacă și conduce de președinte ajutat de secretar. Se ține în fiecare an luna Martie.

a) votează bugetul și dă descărcare pentru gestiunea trecută; b) hotărăște asupra raportului și propunerilor prezentate de comitet; c) alege pe președinte, pe membrii comitetului constător din 9 membrii și doi cenzori.

Comitetului ales se adaugă ca membrii de drept, președinții asociațiilor și societăților cu caracter religios din centrul eparhiei și doi clerici delegați de Episcopul eparhial.

Secțiile pot înființa *filiale* pe protopopiate cu adunare și comitet propriu, compus din președinte, secretar, casier și alți 5 membrii. În comitetul ales intră ca membrii de drept, președinții societăților cu caracter religios din centrul protopopiatelor și doi clerici de pe teritoriul filialei, delegați de episcopul eparhial.

Adunarea filialei se compune din membrii fondatori pe viață, activi și onorari ai Asociației și toți președinții societăților cu caracter religios din parohiile protopopiatelor.

Adunarea se ține în fiecare an în luna Ianuarie, votând bugetul și dând descărcare pentru gestiunea trecută. Pentru constatarea gestiunii adunarea alege deodată cu comitetul și 2 cenzori.

Comitetul central, comitetul executiv, comitetul secțiilor și al filialelor aduc hotărâri fiind de față majoritatea membrilor și decid cu votul majorității celor prezenți.

Cap. VII.*Averea Asociației*

Se compune din :

- a) cotizațiile membrilor
- b) donațiuni și legate
- c) colecte publice, chete
- d) orice alte venituri.

Cotizațiile membrilor fondatori și pe viață constituie un fond central inalienabil, căruia se adaugă 10% din orice alte venituri ale centrului și numai dobânzile anuale pot fi întrebuințate pentru acoperirea necesităților cerute.

Din cotizațiile membrilor activi 50% rămân la dispoziția secțiilor, iar 50% s'începează centrului.

Filialele constituite vor reține din venituri 30% pentru trebuințele lor, 20% vor înainta secțiilor, iar 50% centrului.

Cenzorii centrali pot fi delegați să controleze gestiunea secțiilor și a filialelor.

Cap. VIII.*Dispoziții finale.*

Consiliul Central va alcătui regulamente speciale pentru aplicarea Statutelor în interesul buneii funcționări și administrării. Regulamentele vor fi ratificate de Congresul Asociației.

Modificarea Statutelor se poate face cu majoritate de 2/3 a voturilor membrilor congresului.

La cererea Sf. Sinod se va asista activitatea parțială sau integrală a Asociației.

Desființarea Asociației poate urma numai cu avizul Sf. Sinod prin votul de 2/3 a membrilor prezenți, care trebuie să fie cel puțin 2/3 din totalul membrilor Asociației.

În caz de desființare întreaga avere trece în proprietatea Bisericii ort. rom., constituind un fond inalienabil pentru sprijinirea literaturii de propagandă religioasă, administrat de Consiliul Central Bisericesc.

În afaceri de drept civil și în orice cauză, Asociația generală, secțiile și filialele sunt reprezentate prin președintele lor, având aprobarea Sf. Sinod, respective a episcopului eparhial.

Aceste Statute intră în vigoare după votarea lor de către Congresul Național Bisericesc și aprobarea din partea Sf. Sinod, înregistrându-se calitatea de persoană juridică a Asociației Generale a intelectualilor ortodoksi români din Patriarhia română.

STATUTELE

Asociației generale „Sf. Gheorghe” a tineretului ortodox român, cu despărțământul pentru fete „Sf. Parascheva”.

Cap. I.*Numele și scopul Asociației.*

Art. 1. Se înființează asociația generală „Sf.

Gheorghe” a tinerimii ortodoxe române din România cu sediul la București și cu ramificații pe parohii.

Art. 2. Scopul asociației este:

1. Gruparea tineretului într-o organizație unitară pe întreaga Patriarhie a Bisericii ortodoxe române.

2. Desvoltarea simțământului de unire și solidaritate.

3. Întărirea vieții religioase morale-ortodoxe.

4. Propășirea vieții culturale, sociale și patriotice

Cap. II.

Mijloacele.

Art. 3. Pentru atingerea scopului slujesc: e-
vlavia, studiul și acțiunea și anume:

1. Îndeplinirea rugăciunilor de toate zilele invocând de încheere mijlocirea patronului: „Sf. Mare Mucenic Gheorghe” sau „Sf. Muceniță Parascheva roagă-te lui Dumnezeu pentru noi păcătoșii”.

2. Cercetarea bisericii în duminici și sărbători, avându-și fiecare membru cartea sa de rugăciuni și cântări bisericești.

3. Mărturisirea și împărtășirea cu sf. cuminecătură, cel puțin odată pe an.

4. Citirea sfintei Scripturi cel puțin câte un capitol pe săptămână și a altor cărți religioase și educative.

5. Participarea la „Școala de Duminică” în legătură cu vecerniile din Duminici și sărbători, în cele patru posturi de peste an.

6. Participarea la exerciții spirituale și meditații religioase, la misiuni și pelerinaje pioase.

7. Participarea la conferințe religioase și șezători culturale — în școlile secundare și universitare, tinerii pregătind înșiși conferințe de domeniul religios-moral literar și istoric. Lucrările se cenzurează de „Comisia Literară” pe temeiul expunerilor unui raport care face, „critică literară”. Cere avize de comisie se prezintă directorului societății, care încuviințează citirea.

Sedințele se țin odată pe lună sau din două în două săptămâni.

8. Prăznuirea sărbătorilor religioase și naționale cu abținerea deplină dela lucru cultivând datinele bune în legătură cu aceste sărbători.

9. Participarea celor apti la corurile bisericești, fanfară sau orhestră.

10. Cinstirea memoriei eroilor naționali și a marilor bărbați ai neamului, îngrijind monumentele lor și ridicând cruci și monumente de pomenire.

11. Îngrijirea cimitirelor și a plantațiilor din jurul bisericilor sau a monumentelor.

12. Reglementarea jocurilor și a petrecerilor.

13. Desvoltarea simțului de cruțare și combaterea luxului, a alcoolismului, a jocului de noroc și a altor deprinderi rele.

14. Inițierea și sprijinirea acțiunilor filantropice și de ajutorare creștinească.

15. Deprinderea de a săvârși măcar o faptă bună
16. Formarea echipelor de pompieri și de sport educativ.

17. Aranjarea de excursii și călătorii districtive și instructive, în regiuni cu tradiții frumoase, în localități istorice și de cunoaștere a bogățiilor și frumuseților țării.

18. Trezirea interesului și indeletnicirea cu anumite lucrări în industria de casă.

19. Aranjarea de festivaluri artistice.

20. Susținerea unei reviste a asociației obligatorie pentru membrii cari o pot plăti și pentru fiecare societate parohială și școlară.

Cap. III.

Membrii Societății.

Art. 4. Societatea tinerimii în parohii primește pe cei eșiți din vârsta școlii primare; iar la școlii elevii cursului superior, respective pe studenții academiilor și facultăților.

Art. 5. Membrii societății sunt activi, onorari și ajutători, ei trebuie să fie cetățeni români și creștini ortodoksi.

Art. 6. Membrii onorari se numesc de adunarea generală festivă, la propunerea comitetului, dintre vechii membrii activi, care din cauza vârstei sau a ocupațiilor nu mai pot avea această calitate și, în semn de recunoștință, dintre acele persoane din localitate sau de ori unde, cari s'au câștigat merite deosebite, ca fii ai Bisericii și buni români, sau au făcut daruri mai însemnate asociației sau ramificațiilor ei.

El constituie un sprijin moral al asociației și au dreptul să ia parte la întruniri cu sfatul și îndemmurile lor folositoare. Dar se obligă să respecte cerințele de sub art. 3 p. 1—4 și 20, trăind o viață creștinească, sub normele Bisericii.

Art. 7. Membrii activi ai societății sunt tineri înscriși, dela vârsta de 15—24 ani respective până la căsătorie, cari își îndeplinesc îndatoririle prescise de asociație și trăesc o viață neprihănită.

Art. 8. Se admit și membrii activi izolați, care nu pot face parte dintr-o societate. Spre a fi admiși trebuie: a) să fie recomandați de cel puțin trei membrii activi Consiliului cercului, sau sfatului secției, pe teritoriul cărora se află. b) Să fie semnat actul de adeziune către asociație, c) să se supună aceluiași obligații ca și membrii secretari; d) să primească și aboneze revista asociației și e) să stăruie a se înființa societatea Sf. Gheorghe” sau „Sf. Parascheva” și în localitatea unde se află.

Art. 9. Membrii ajutători sunt tinerii cari intră în societate în întâiu an de probă, (la școlile secundare cei din cl. V), precum și toți aceia cari în vre-un fel sprijinesc moral sau material programul asociației și al ramificațiilor ei recunoscuți fiind în adunarea generală.

Cei nou intrați în societate, după un an de probă cu prilejul adunării generale festive, se pro-

movează între membrii activi, cu care prilej fac următoarea mărturisire solemnă:

Eu M. N. declar că cunosc statutele asociației generale „Sf. Gheorghe”, aderez și mi însușesc scopurile ei promit sărbătorește că voi respecta obligațiile impuse și voi împlini cu devotament indemnând și pe alții să le urmeze. Așa să-mi ajute Dumnezeu. Amin.

Art. 10. Toți membrii activi și izolați primesc o cotizație anuală, stabilită de adunarea generală; cei ajutători în anul de probă jumătate acesteia și taxe.

Art. 11. Din cotizațiile membrilor și din veniturile dela petreceri, clăci, din colecte, donațiuni, ajutoare dela alte așezăminte și din oricare alte venituri anuale, societatea înaintează la încheierea fiecărui an școlăr: 10% consiliului cercului, 10% statului secției, 30% comitetului central al Asociației iar 50% rămân la dispoziția societății.

Art. 12. Din suma disponibilă se susține un local de întrunire după putință în legătură cu „Casa culturală” care face parte din așezămintele sociale ale Bisericii ortodoxe, sau și la „Casa Națională” a comunei. Într-o sală împodobită cu steagul societății cu icoana patronului cu icoane sfinte și tablouri religioase, cu chipul M.M. S.S. Lor și ale bărbaților mari ai neamului, se va aranja sala de lectură cu foi și reviste de educație și instrucție și o bibliotecă cu cărți alese.

Societățile tineretului școlar vor avea bibliotecă și sală de lectură. Și tot acele se vor și întruni.

La sate, în curtea „Casei Culturale” se va clădi pavilionul de joc ori aiurea în loc potrivit. În nici un caz însă nu în apropierea cârciumii.

Art. 13. Societatea poate înființa orice fonduri cu scop de a și realiza țintele religioase, patriotice și sociale și îndeosebi fonduri pentru acțiunea caritativă.

Cap. IV.

Conducerea societății și funcționarii.

Art. 14. În fruntea societății stă comitetul compus din:

1. Directorul care e parohul locului, iar la societățile elevilor— profesorul— catihet și la societățile tinerilor universitari,— un profesor ori preot numit de Chiriariul locului. Unde la parohii sunt mai mulți preoți, unul dintre cei designați de episcopul eparhial. Din cauză de bătrânețe sau din lipsă de preot, directorul poate fi învățătorul sau alt om cu carte, designat de consiliul parohial.

Directorul în inițiativă se și îngrijește de partea religioasă și culturală din activitatea societății. Are să raporteze înscris Consiliului parohial și eparhial de mersul societății la sfârșitul fiecărui an.

2. Un președinte, ales de adunarea generală, care poartă răspunderea desfășurării afacerilor administrative.

3. Un vice președinte, care înlocuește pe pre-

ședinte poartă evidența membrilor și controlează îndeplinirea îndatoririlor acelora.

4. Un casier, care adună cotizațiile și încasează amenzile și orice alte venituri ale societății.

5. Un controlor care lucrează împreună cu casierul ține în evidență pe cei ce absentează dela biserică, dela școală de Duminică și celelalte întruniri obligatorii.

6. Bibliotecari, care primește și împarte cărțile, foile și revistele, le ține în ordine și poartă grije de rânduială în sala de lectură. Cărțile ca și colecțiile de reviste se vor pune la îndemână numai legate, purtându-se registre și evidențe exacte.

7. Un secretar care ia procesele verbale ale ședinței comitetului ori ale adunărilor generale și semnează actele alături de director și președinte.

8. Trei membrii aleși de adunarea generală, învățătorul—director—fiind ortodox și un membru delegat al consiliului parohial. Cei trei membrii aleși de adunarea generală vor îndeplini îndeosebi opera de misionar sub numirea de „Samarineanul milostiv” fetele de „Mucenița Taista”.

Art. 15. Întreg comitetul,—afară de director și delegații consiliului parohial— se alege de adunarea generală a societății pe un period de trei ani. Comitetul ține ședințe cel puțin patru ori pe an, îndrumă viața societății, poartă grije de bunul ei mers și execută hotărârile adunării generale. Deleagă la sate în mod permanent sau cu rândul pe supraveghetorul tinerimei și numeste pe conducătorul vătavul jocului și ai petrecerilor tinerimei.

Art. 16. În comitet raportează fiecare funcționar despre îndeplinirea agendelor sale.

Cap. V.

Adunarea Generală,

Art. 17. Adunarea generală este întrunirea tuturor membrilor societății. Se convoacă de către comitet, opt zile înainte și se ține sub conducerea directorului alegându și în birou și doi delegați pe lângă secretarul societății.

Dacă la întâia convocare nu s'ar întruni numărul cerut, se convoacă a doua adunare la opt zile și se ține cu ori câți membrii ar fi de față.

Agendele adunării generale sunt:

1. Aprobarea socoților de pe anul trecut și votarea bugetului pe anul următor.

2. Stab lirea cotizațiilor pentru membrii activi și a contribuției membrilor ajutători.

3. Alegerea comitetului și a funcționarilor

4. Aprobarea propunerilor comitetului, privitoare la bunul mers al societății, rezolvirea apelatelor, date împotriva deciziunilor comitetului în chestii disciplinare și de pedepsire a abaterilor.

5. Promovarea solemnă a membrilor tineri după anul de probă.

Art. 18. Adunările generale sunt de o caracter administrativ și sărbătorec.

1. Cele administrative sunt: electorale, pentru

control, afaceri disciplinare, procurări de materiale și se țin odată pe an în luna Ianuarie la societățile tineretului școlar îndată după începerea anului școlar.

2) Adunarea generală festivă se ține în ziua patronului societății „Sf. Gheorghe” (sau „Sf. Parascheva”) cu participare la serviciul religios din biserică și cu festival sau cu șezătoare culturală religioasă.

Adunarea festivă se mai ține la ziua Eroilor, cu procesiune la mormântul vre-unui erou, sau la monument, ori alt loc închinat eroilor, plantat cu pomi sau arbori, precum și la alte ocazii festive.

Cap. VI.

Disciplinare.

Art. 19. Pedepsele disciplinare le stabilește comitetul sub președinția directorului.

Art. 20. Pedepsele constau din: a) dojană în fața comitetului; b) amendă în bani; c) încuștințarea părinților (la tineretul școlar a corpului profesoral); d) excluderea temporală din societate și e) excluderea totală.

Abaterile pentru cari se aplică pedense sunt:

a) Absențările nemotivate dela biserică și dela întrunirile societății.

b) Viața necurată, dezordonată, gălăgioasă, întrebuințarea de cuvinte necuviincioase, triviale sau de ofensă la adresa membrilor ocările, injurăturile, minciuna care strică altuia.

c) Purtarea necuviincioasă în biserică hulirea celor sfinte, petrecerea în cârciumi, beția, furtul, desfrânarea (răpirea fetei sau traiul în nelegiuire).

d) Chinuirea animalelor, distrugerea plantațiilor.

e) Neîmplinirea cu punctualitate a datoriilor de membrii.

Art. 21. Excluderea temporală sau definitivă se va aduce la cunoștința adunării generale unde poate să apeleze cel exclus.

În baza statutelor societății își pot face și regulamente speciale după care se pot conduce.

Cap. VII.

Gruparea Societăților.

Societățile tinerimei din parohii și ale elevilor dela școli secundare, normale, profesionale și de ucenici se grupează în *Cercuri* după protopopiatele pe teritoriul cărora se află.

Art. 23. Cercurile și societățile tinerimii universitare se grupează în *Secții* pe eparhii, iar secțiile în *Asociații generale* „Sf. Gheorghe” (sau „Sf. Parascheva”) pe întreaga țară.

Art. 24. Toate ramificațiile asociației au același patron și poartă același nume: Societatea „Sf. Gheorghe” a tinerimii ortodoxe române, respective Societatea „Sf. Parascheva”, a fetelor ortodoxe române; din parohia Societatea „Sf. Gheorghe”, — sau „Sf. Paraschiva” a elevilor (sau elevelor) ortodoxe române dela liceul școala normală

..... școala profesională

..... școală de ucenici

din Departamentul protopopesic „Sf. Gheorghe” („Sf. Parascheva”), a tinerimei (a fetelor) din protopopiatul departamentul eparhial „Sf. Gheorghe” („Sf. Parascheva”), a tinerimei (a fetelor) din eparhia

Toate ramificațiile au același drapel în culorile naționale cu chipul patronului (patroanei) și aceeași insignii: un medalion înfățișând o carte (ori Biblia) cu o cruce ortodoxă, așezată peste ea, cuprinse și în sigiliul asociației și a ramificației lor ei, cu inscripția respectivă.

Art. 25. Cercul „Sf. Gheorghe” („Sf. Parascheva”), se compune din toți membrii comitetelor societăților parohiale și din membrii izolați de pe teritoriul cercului (protopopiatul).

În adunarea generală din luna Februarie își alege *Consiliul Cercului* constător din 7 membri și lucrează sub președinția protopopului împărțindu și între olaltă funcțiunile de vicepreședinte, secretar, casier, controlor, bibliotecar și doi samarineni „Mucenița Lavita”.

Art. 26. Departamentul eparhial „Sf. Gheorghe” („Sf. Parascheva”), se compune din toți membrii Consiliilor cercurilor, din membrii comitetelor societăților studențlor (studertelor) universitari și a membrilor izolați de pe teritoriul unei eparhii.

În adunarea generală din luna Martie își alege *Consiliul Secției*, din 7 membri care lucrează sub președinția unui delegat (preot) al P. S. Episcop eparhial, având un vicepreședinte, secretar, casier, controlor, bibliotecar, „Samarineni” sau „mucenițe), din sânul său.

Art. 27. Asociația generală „Sf. Gheorghe” („Sf. Paraschiva”), se formează din toți membrii consiliului Secțiilor.

Asociația e condusă din un consiliu general alcătuit din toți vicepreședinții secțiilor sub președinția unui arhieru (sau preot), delegat de I. P. S. Patriarh al României.

Art. 28. Consiliul general îndrumă întreaga viață a asociației, priveghează asupra mersului ei și grupează de apărarea și promovarea intereselor ei și alege un comitei executiv central, constător dintr'un vicepreședinte, secretar, casier, controlor, bibliotecar, președinte fiind delegatul Patriarhal.

Comitetul executiv central reprezintă și conduce asociația prin președintele și secretarul ei general, convocă Congresul anual, dă seama de mersul asociației și îngrijește de executarea hotărârilor congreselor.

Art. 29. Membrii asociației generale „Sf. Gheorghe” („Sf. Paraschiva”), se întrunesc în Congresul anual în ziua de prăznuire a patronului „Sf. Gheorghe” — 23 Aprilie —, sau „Sf. Paraschiva”, 14 Octombrie.

Art. 30. Toate ramificațiile, secțiile și departamentul, se conduc după aceleași norme ca și so-

cietățile având dreptul oricare membru activ și onorar de oriunde să ia parte la adunările Societăților, departamentelor, secțiilor și la congresul general, cu vot consultativ, justificându-se cu cartea de membru.

Art. 31. Toate adunările ca și Congresul sunt publice. La cererea unei treimi a membrilor activi prezenți se ordonează de președinte ședința secretă.

Art. 32. Asociația generală, despărțământul protopopesc își vor alcătui regulamente speciale pentru funcționarea lor bună.

Aceste Statute, incuviințate de Sf. Sinod se votează de Congresul Național Bisericesc, și după recunoașterea de persoană juridică a Asociației Generale, intră în vigoare, invitându-se toate Societățile existente ale tinerimei ort. rom. din țară, să se acomodeze acestor norme statutare.

C R O N I C A I N T E R N A

Circulara Nr. 1152/1932

Prea cucernice Părinte,

Anul trecut în vederea alegerilor generale bisericesti v'am trimis regulamentul pentru alegerea și constituirea organelor reprezentative și executive ale Patriarhiei Române spre a fi împărțit fiecărei parohii.

Acest regulament, conform hotărârii Congresului Național Bisericesc din 20 Noembrie 1929 Nr. 62, a fost pus în aplicare în mod provizoriu pentru efectuarea alegerilor generale bisericesti din anul acesta rămânând ca după ce se va experimenta și se vor constata lacunele și neajunsurile lui, de care se vor lăsa organele respectve de prin eparhii, Consiliul Central Bisericesc cunoscându-le să facă în Regulament modificările necesare și după aceea să-l înțeleze Congresului Național Bisericesc pentru votarea lui definitivă.

În scopul acesta, vă invităm să dispuneți adunarea și coordonarea tuturor obiecțiilor care s'au semnalat de către organele respective în circ. P. C. Voastre și trimittându-ne materialul adunat în timpul cel mai scurt posibil și în tot cazul cel mai târziu până la 1 Martie a. c.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,

PLATON

Cons. Referent
EUGEN BARBULESCU

Circulara Nr. 1101/1932

Prea Cucernice Părinte,

Alăturat vi se înaintează în copie adresa Nr. 6820 din 16 Ianuarie 1932 a Ministerului Agriculturii și Domeniilor, invitându-vă să luați măsurile convenite controlând dacă epitropiile bisericilor cărora li s'au rezervat teren de cultură, exploatează acele loturi în mod rațional, servind astfel ca model populației locale și apoi să ne raportați de fiecare caz.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,

† PLATON

Cons. Referent
EUGEN BARBULESCU

Copie după adresa Nr. 6820 a Minist. Agr. și Domeniilor din 16 Ianuarie 1932. Inreg la Sf. Mitropolie la Nr. 1101/1932.

Potrivit legii pentru reforma agrară, statul a înzestrat toate școalele și bisericile rurale cu câte un lot până la 6 ha. în scop educativ.

Din constatările de până în prezent, rezultă însă ca majoritatea acestor loturi, astfel cum sunt cultivate, nu și-au ajuns scopul.

În adevăr, multe din aceste loturi, se exploatează prin arendare sau sunt cultivate în mod primitiv și empiric, ca și majoritatea loturilor țărănești.

Pentru aceste motive și având în vedere scopul pentru care au fost create, avem onoare a vă ruga să binevoiți a da dispozițiuni organelor Dvs. să supravegheze felul cum se exploatează aceste loturi pentru ca ele să servească anume ca model.

Instrucțiuni și lămuriri tehnice de exploatare se pot obține în fiecare județ dela serviciul agricol județean.

Vă rugăm să binevoiți a cunoaște că noi am dat instrucțiuni organelor noastre ca în trecerea prin comune, să se intereseze și de exploatarea acestor rezerve de teren.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor

(ss) VICTOR STANCIU

P. Directorul Agriculturii

(ss) Indescifrabil.

Pt. conformitate,

M. Gheorghie

Dela Asoc. „Doamnele preotese“

În ziua de 27 Ianuarie, a avut loc obișnuita șezătoare bilunară a Asociației. Cu acest prilej pâr. Chiricuța a dezvoltat un frumos subiect, luat din Sf. Scriptură, „Cele două femei“.

Cele două femei sunt Marta și Maria, surorile lui Lazăr. Marta e femeia, care reprezintă eternul gospodăresc din sufletul feminin, făcându-o să fie veșnic preocupată de ceea ce-i dă exteriorul,

absolvindu-i astfel sufletul lucrurile vremelnice. Mai precis, Marta reprezintă majoritatea femeilor, pe când Maria numai o mică parte din ele, căci ea e tipul femeii interioare, preocupată veșnic de frământările sufletului ei și darnică numai după ce-i poate aduce o împăcare cu ea însăși.

Din răspunsul Mântuitorului, însă se vede că aprobă pe Maria, căci între altele El spune Martei: „Maria și-a ales partea cea bună”. Și pentru că femeile sunt în majoritate ca Marta, e necesar să-și refacă, sau mai bine zis, să-și reeduce sufletul; căci de ele depinde schimbarea bărbaților, educația copiilor, fericirea prezentă și viitoare.

Această transformare a sufletului se poate face prin obișnuința de a ne ruga cum trebuie.

D-na Lucia Calomeri a declamat „Ideal” al lui Coșbuc; iar d-ra Maria Pleșoiul a executat la harpă: Iarna de Thomas și Baladă de Hessel-nans. Muzica fermecătoare a acestui instrument rar, grația și armonia mișcărilor executantei a desăvârșit amsamblul șezătorii.

S. Angelescu

Lupta cu pornografia, în America

La New-york, s'a ținut un concurs de curând la care au participat 100 de preoți, cari au apărut diferitelor religii. Congresul s'a ținut pentru ca să se ia măsuri de luptă în contra pornografiei, în toate manifestările ei. S'a format un comitet care să rezolve problema luptei cu revistele imorale mai ales, cunoscute în deajuns în Europa, mai ales în Germania sub denumirile de diferite „Magazinuri”.

Se știe că și la noi au început să se lipărească astfel de „Magazinuri” pe la anumită editură, pentru cari se face atâta reclamă.

Care este folosul pe care-l aduce magazinele acestea? Timp, bani pierduți și otrăvirea sufletelor. Desigur că rezultatele cetirii lor sunt nefolositoare, dăunătoare, de vreme ce America, țara liberalismului se ridică în contra lor, prin reprezentanții diferitelor religii, cari fac un front comun. Dar la noi ce se face?

CARTI NOUI

I. Comentariul asupra Sf. Evanghelii după Mateiu, Tradus și editat de Profesorii: *Preotul Constantin Grigorie și D-l Sava I. Saru*, tipografia Cozia a Sf. Episcopii a R. Vălcii. 1931, XVI—301 pagini, este o traducere în românește a volumului I, din opera în 7 volume a lui *Teoclitos Farmachides*, intitulată în grecește: *I. Kaini Diathiki meta ipomnimon arhaion ekdidomeni ipo Theoclitu Farmakidu. En Athinais 1837—1845*.

Teoclitos Farmachides a trăit între anii 1804-1808 în Iași și București și a urmat cursurile superioare ale școlii grecești din țara noastră, predând apoi lecții de limba greacă în diferite case boierești.

Lucrarea sa, în 7 volume, a fost scrisă cu scopul de a-și dovedi prefecta lui credință ortodoxă și a rușina pe calomnatorii săi, cari îl acuzau de înclinări eterodoxe. Tot în acel timp a publicat el și o apologie.

Originalitatea Ieromonahului Teoclitos Farmachides în lucrarea amintită, este relativă. El însuși spune în prefață că are la bază valoroasa lucrare de interpretare a Sf. Scripturi a învățatului călugăr *Eftimie Zigaben* din veacul al XII-lea pe care, cu foarte puține modificări, a tradus-o în limba greacă modernă.

Dar prin aceasta, lucrarea lui Farmachides capătă o deosebită importanță, dată fiind autoritatea teologică a lui Zigaben, despre care contemporanii săi spuneau cu drept cuvânt că era:

„un adânc cunoscător al literaturii, versat în logică și stăpân al dogmei că nimeni altul”.

În lucrarea ce ni se prezintă în românește, Profesorii Pr. Const. Grigorie și D-l Sava T. Saru, ne spune că atât cât le-au permis posibilitățile și câte i-au stăruit necesitățile, au spicuit dela unii și dela alții diferite păreri pe care le-au adăugat sub formă de complectare la textul tradus. Iar acolo unde, cu toate aceste complectări, textul Sf. Scripturi nu părea destul de limpede, autorii noștri au însemnat și părerile lor personale ca fiind mai probabile față de ale altora.

Prin adausurile complectative ale autorilor noștri textul lui Farmachides, tradus după Zigaben, n'a fost întru nimic modificat. Tiparul a fost în așa fel combinat, încât traducerea în românește după Farmachides se deosebește de adăugările autorilor, cea dintâi fiind redată cu litere mai mari, iar cele din urmă cu litere mai mici.

Traducerea textului lui Farmachides din greceasca modernă în românește, e făcuță de D-l Profesor Sava T. Saru, dela Seminarul Central. un adânc cunoscător al limbii grecești clasice și moderne. Iar complectarea comentariului cu observațiuni scoase din cercetările de azi în direcțiunea Exegezei și Istoriei Noului Testament a fost sarcina Părintelui Profesor C. Grigorie, dela Seminarul din R. Vâlcea. Trebuie insistat că Părintele C. Grigorie a știut să confrunte întotdeauna în mod foarte fericit diferitele soluții.

uni ce s'au dat locurilor dificile din Sf. Evanghelie, făcând astfel să apară foarte luminos învățătura dreaptă a Bisericii Ortodoxe.

Vom arăta însă și două scăpări din vedere ce se întâlnesc în cursul lucrării de față. Cea dintâiu este mai ușoară și anume: În notele explicative dela vers. 16, cap. I, pag. 34 rândul 1, este scris „*Elisabeta, soția lui Ioan Botezătorul*”, în loc de *Elisabeta, mama lui Ioan Botezătorul*.

Cea de a doua ni se pare mai importantă și o regretăm mai mult. Iat-o:

La pagina 168-169, se discută chestiunea dacă forma în care este redată „Predica de pe munte” (cap. V, v. 2-12) n'ar fi cumva un rezumat făcut de Evanghelistul Mateiu din diferite cuvântări ale Mântuitorului.

Autorii noștri, după ce aduc diferite argumente de ordin psihologic și intelectual, conchid că „Predica de pe munte” se întipărise așa de bine în mintea Evanghelistului — ca și a altora de altfel — încât atunci când acesta a scris evanghelia sa, a putut să redea din memorie întocmai cuvintele Mântuitorului.

Ori aici ar fi fost locul ca autorii noștri să fi vorbit despre inspirația Duhului Sfânt și să fi arătat care este învățătura adevărată a Bisericii Ortodoxe în această privință.

Această ultimă scăpare din vedere trebuie neapărat reparată într'o edițiune viitoare, sau când vor apărea și volumele următoare, autorii noștri să găsească un loc potrivit pentru a introduce chestiunea inspirației Duhului Sfânt.

Lucrarea de față este, cu toate acestea, de mare valoare și trebuie folosită de toți cinstiții Preoți în opera lor învățătorească în parohii, ca și de credincioșii cari vor să înțeleagă mai bine și să adâncească cuprinsul Sf. Scripturi.

Lucrarea are o prefață datorită P. C. Părinte Diacon H. Roventă, Profesor de Noul Testament la Facultatea de Teologie din București și aceasta este suficient pentru studenții teologi pentru a și-o procura.

(Din referatele către Sinodul permanent).

II. Școala Exegetică Biblică din Antiohia de Preotul D-r Mihail Bulacu, București, Tipografia „Ion C. Văcărescu”, Str. Umbrei 4, 1931, 100 pagini, prețul 60 lei.

Cuprinsul acestei lucrări este următorul:

I. *Introducerea*: 1. Exegeza biblică impune aprofundarea disciplinelor ei. 2. Sectele de azi reduc pe teren vechile principii eretice. 3. Interpretarea deosebită a aceluiaș verset biblic dovedește arbitrarul rațiunii. 4. Importanța tradiției explicative. 5. Necesitatea cunoașterii școalelor biblice patristice. Școala exegetică din Antiohia Pag. 5-14.

II. *Geneza Școalei biblice din Antiohia*: 1. Antiohia ca centru de seamă al creștinătății răsăritene. A. Antiohia păgână. B. Antiohia în-

creștinată. C. Antiohia reședința Patriarhiei ortodoxe. 2. Antiohia ca școală creștină în răsărit. A. Școala iudaică. B. Școala Catehetică creștină. C. Școala biblică. D. Reprezentanții de seamă ai Școalei biblice. E. Biblia și exegeza ca preocupări de seamă ale acestei școale. Pag. 15-30.

III. *Cunoștințele utilizate de exegeza antiohiană*

1. Cuprinsul Sf. Scripturi. A. Ezeziile provin din necunoașterea Sfintei Scripturi de credincioși. B. Ezeziile și cunoașterea greșită a Sfintei Scripturi. 2. Cunoștințele necesare unei exegeze științifice. A. Cunoașterea textului Sf. Scripturi.—B. Arheologia biblică. C. Istoria biblică.—D. Istoria Creștinismului.—3. Principiile exegezei ortodoxe. A. În ascultarea Bisericii ecumenice.—B. Măsură în interpretare.—C. Lectura credincioșilor și explicarea bisericii. D. Interpretarea Sfintei Scripturi și predania.—Pag. 31-48.

IV. *Exegeza biblică antiohiană*: 1. Noțiunea sensului.—A. Sensul.—B. Sensul și inspirația.—C. Sensul și stilul Sfintei Scripturi.—2. Interpretarea Sfintei Scripturi.—A. Sensul literar și sensul alegoric.—3. Sensul literal. A. Figurile de stil.—B. Tropii.—IV. Sensul tipic.—V. Contextul. VI. Erorile Antiohienilor.—Pag. 49-80.

V. *Urmările Școalei biblice din Antiohia în domeniul exegetic*: 1. Combaterea ereziilor timpului.—B. Izvorul principiilor ermineticii ortodoxe. 2. Înfrâurirea exegetică a marilor Capadocieni. 3. Orientarea euristică ortodoxă în exegeză. 4. Ecoul în Biserica romano-catolică. Pag. 81-90.

VI. *Concluzia*: 1. Răspândirea Sf. Scripturi. 2. Ierarhii Bisericii, dascăli ai Școalei biblice antiohiene. 3. Exegeza biblică antiohiană, exegeză științifică. 4. Sensul literal. 5. Sensul tipic (alegoric). 6. Interpretarea sintetică. 7. Erminetica biblică antiohiană. 8. Marii Copadocieni. 9. Biserica ortodoxă ecumenică. 10. Superioritatea ortodoxismului față de celelalte confesiuni creștine.—Pag. 91-96.

VII. *Bibliografia*: Pag. 97-98.

III. *Glasul Pietrelor, Principii călăuzitoare pentru Ortodoxia activă, Extras din Revista „Misionarul” Nr. 9-10, 1931—Chișinău, Tipografia Eparhială Cartea Românească*.

IV. *Taina Pocăinței și intelectualii*, București 1931, sunt două lucrări recente ale P. Sf. Episcop al Aradului D-r Grigorie Gh. Comșa. În catalogul publicațiilor personale ale P. Sf. Episcop Grigorie, aceste două lucrări ocupă locul 49 și 50, și sunt urmate de „Cartea de rugăciuni”, apărută tot în 1931, la Arad. Spunem acestea pentru a arăta activitatea de scriitor neobosit a Episcopului Aradului. Și această activitate este complexată cu aceea de predicator și aprig luptător împotriva sectanților de tot felul—baptiști și adventiști în special—cari hărțuiesc Eparhia dinspre Apus a Bisericii ortodoxe.

Despre publicațiunile P. Sf. Grigorie s'a mai vorbit și altădată în acest loc: Cele de acum vin să continue duhul de apologie viguroasă a ortodoxiei și de conducerea turmei cei cuvântătoare pe calea mântuirii.

„Dacă noi n'am propovădui adevărul ortodox — încheie P. Sf. Sa lucrarea „*Glusul Pietrelor*” — pietrele din clădirile bisericilor noastre ar striga: apărați-ne și porniți la ofensivă împotriva celor ce ne atacă!

„*Glusul Pietrelor*” ne vorbește de alcătuirea unui plan unitar de muncă, în ogorul Bisericii năpădit acum de buruienile sectare. Este o idee scumpă P. Sf. Grigorie aceasta a unirii tuturor forțelor ortodoxe din țara noastră, spre a zădărnici pe toate fronturile atacurile necredincioșilor și rătăciților. Iar în acest plan unitar să fie solidaritate deplină, astfel ca să reușim a învinghea un front unic cu toți colective!

P. Sf. Grigorie îndeamnă să sprijinim toate acțiunile bune și folositoare pentru Biserică. Și mai ales, să introducem un duh mai militant în Biserică.

„*Ofensivă ne trebuie* — intitulează P. Sf. Sa, ultimul capitol din această lucrare — *Defensivă nu ne trebuie și aduce atâtea citate sugestive din epistolele Sf. Apostol Pavel, care îndeamnă a lupta cea bună a credinței*” 1 Tim VI-12 și din *Sf. Ioan Gură de Aur (Despre Preoție, cartea IV § 22)* care zice Văzând pe inamici cari ne apasă din toate părțile, este o necesitate de a ne înarma cu sabia cuvântului nu numai spre a nu fi pătrunși de săgețile lor, ci spre a-i străpunge pe ei înșiși.

În *Luana Pocăinții și Intelctualii*, P. Sf. Grigorie pune o chestiune foarte importantă și actuală.

„Intelctualii noștri — zice P. Sf. Sa — trebuie să înțeleagă odată că nu ajunge să primești ca adevărate adevărurile credinței, ci trebuie să ai încredere în toate lucrările așezate de Mântuitorul pentru mântuire și să ai părtașie cu ele Trebuie să recunoști cine ești, cât valorezi, starea de păcătoșenie în care te afli. întunerecul care te cuprinde, lipsa de lumină și să recunoști că, fără Mântuitorul și darurile lui, ești pierdut”.

Pocăința te învață adevărata înțelepciune. Fără pocăința, nic bogăție adevărată nu poți avea.

Omul cult zice: „Nu mă umilesc, căci pocăința, este sub demnitatea omului”, însă, cu toate astea — adaugă P. Sf. Grigorie, „câți sfinți, câți împărați nu au ingenunchiat în fața preoților? Câți savanți nu au plâns cu amar păcatele lor!”

Mai departe, P. Sf. Grigorie vorbește de „*Psihologia mărturisirii păcatelor*”, de „*Valoarea pedagogică a examenului de conștiință*”, și arată, sub formă de întrebări: „Cui te mărturisești?” și „Cum te mărturisești?”

Incheie apoi cu „*Pocăința și omul cel nou*”, dând apoi o mulțime de „*Indemnuri la pocăința din sfinții părinți, scriitorii și părinți bisericești*”.

Aceste 2 lucrări ale P. Sf. Episcop al Aradului pot fi folosite de toți cinstiții Preoți și de credincioși și le recomandăm cu căldură. Se pot procura dela Librăria diecezană din Arad și dela librăria Pavel Suru din București și dela alte librării din țară. Costă câte 15 lei fiecare.

* * *

V. **Buchețel religios**: Rugăciuni și cunoștințe folositoare culegeri tipărite de Pr. N. Bănățeanu) Câmpulung-Muscel, 1932.

Este o broșură de neprețuit folos pentru elevi scrisă de autor tocmai în urma unei anchete făcută printre ei, cu privire la cunoștințele lor religioase.

Pentru a arăta cât de folositoare este, voi arăta că I. P. Sf. Patriarh atât a apreciat-o, încât a dispus ca să se cumpere de către Sf. Arhiepiscopie câteva sute de exemplare pentru a se distribui gratuit elevilor dela Seminarile: Monahal Cernica, Central, Nifon Mitropolitul și „Patriarhul Miron” din Câmpulung Prețul este 3 lei.

* * *

VI. **Ce vor rătăciții?** de Preotul Gh. Sălcescu. Licențiat în Teologie, Parohul Bisericii din Vulcana Pandele, jud. Dâmbovița, tipărită la Tipografia Cartilor Bisericești (Prețul 6 lei) este o lucrare de folos pentru a preciza punctele de credință ale Bisericii Ortodoxe în fața atacurilor sectanților.

O recomandăm.

VII. **Studentul**, revista studenților în Teologie din Chișinău apare sub direcția îndrumare a Domnului Profesor Nichifor Crainic și are un bogat conținut O recomandăm cu căldură.

VIII. **Revista Creștinului Ortodox** este editată sub direcția P. C. Protopop de Giurgiu Pr. Al. Constantinescu și merită toată atenția cititorilor.

N. CAZACU

PAROHII VACANTE

Protoieria Jud. Vlașca Circ. I Giurgiu. Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț dela parohia Cantemir, devenit vacant în urma suspendării definitive a fostului titular Stan Bratau.

Doritorii vor înainta actele în termen de 15 zile.

Protopop, Pr. Al. Constantinescu

MIȘCAREA ÎN CLER

PREOȚI

Numiri, Demisii, Decese, Reintegrări

1 Nov. — 1 Dec. 1931

1. Pr. Nicolae Voiculescu dela bis. Mărcuța com. Principele Carol suburbană București, a demisionat din postul de paroh, pentru a-și regula drepturile la pensie pe 1 Ian. 1932.

2. Pr. Manea G. Georgescu paroh al parohiei Frățești-Vlașca, a demisionat pe 1 Ianuarie 1932, spre a și regula drepturile la pensie.

3. Pr. A. Popescu bis. com. Chiajna-Ilfov, a demisionat pe ziua de 1 Ianuarie 1932, pentru a-și regula drepturile la pensie.

4. Pr. Teodor Georgescu a demisionat din postul de ajutor dela bis. Sf. Gheorge din Giurgiu, pe 1 Ian. 1932, pentru a-și regula drepturile la pensie.

5. Pr. A. Măgureanu dela parohia Ciorogârla filiala Darvari-Ilfov, a încetat din viață pe ziua de 14 Nov. a. c.

CÂNTĂREȚI

Numiri, Demisii, Reintegrări, Decese

1 Nov. — 1 Dec. 1931

1. Stan Neguț se numește cântăreț pe 1 Nov. a. c. la parohia Cazaci-Dâmbovița în locul titularului Ștan I. Coman, demisionat pe 1 Ian. 1931.

2. Cosma Alexandrescu se numește cântăreț pe 1 Nov. a. c. la bis. Udricani din București în locul vacant prin demisia titularului Anghel Bârsan pe 1 Oct. a. c.

3. Nicolae Popescu cântăreț la bis. Valea-Lungă II Cricov Dâmbovița a demisionat pe 1 Nov. a. c.

4. Paracliserul Ioan I. Popescu dela parohia Sf. Fiofteia-Ploești a demisionat pe data de 15 Nov. a. c.

5. Constantin Ghinea a demisionat pe 1 Nov. a. c. din postul de cântăreț dela bis. Sf. Pantelimon-Ploești.

6. Ioan Ungureanu cântăreț practicant la parohia Stănești-Muscel, se transferă cu 1 Ian. 1932 la parohia Părăești-Muscel în locul cânt. Gh. Ipolit Mărtoiu care la rândul său trece în locul susnumitului la Stănești.

7. Dumitrescu Petre cântăreț la bis. Pietra Telemorman, fiind infirm de ochi, se lasă în disponibilitate pe 1 Nov. a. c.

8. Const. Bârbuia cântăreț la bis. Cârligați Telemorman urmând a-și face serviciul militar anul acesta a părăsit postul pe 1 Nov. a. c.

9. Stoian Nedelcu cântăreț la parohia Catanele Dâmbovița, începând cu 1 Ian. 1932 a fost scos din oficiu la pensie pentru bătrânețe (78 ani).

10. Ioan Drăguliu cântăreț la parohia Sf. Vo-

evozi Urlați Prahova, a demisionat cu începer dela 1 Ianuarie 1932, spre a-și regula drepturile la pensie.

11. Gh. Maroș cântăreț la bis. Măgureni-Prahova a demisionat pe 1 Nov. a. c.

12. Alex Diaconescu cântăreț la parohia Bordeni-Prahova s'a îndepărtat din slujbă pe 1 Oct. a. c. pentru purtare incorectă față de superiorii săi.

13. St. Iian Gh. Ionescu se numește cântăreț la bis. parohială Nașterea Maicii Domnului din Slănic-Prahova în postul I, ar cel din postul I trece în postul II neocupat de nimeni dela înființarea parohiei.

14. În urma judecării protopopești au fost suspendați definitiv din serviciu următorii cântăreți, începând cu 15 Iunie a. c. Mihail Dolea dela bis. Brâncoveanu Dâmbovița, iar cu 1 Oct. a. c. cântărețul Ilie Stănescu dela bis. Lungulețu II acelaș județ.

15. Iamandache Neculcea se numește cântăreț pe 1 Dec. a. c. la bis. Mărgineni-Prahova în locul lui Nae Popescu destituit.

16. Gh. Popescu Bujoreni student în teologie se numește cântăreț pe 1 Nov. a. c. la bis. suburbană Roșu din Capitală în locul lui Lucian Popescu demisionat pe aceeaș dată.

17. Stelian Geamănu se numește cântăreț pe 15 Nov. a. c. la bis. Sf. Treime Ploșt în locul lui Ion Cherculescu plecat la armată pe aceeaș dată.

18. Nicolae Popescu cântăreț la bis. Starchiojd II se transferă la parohia Valea Anii Dâmbovița pe data de 1 Nov. a. c.

19. Gh. Iliescu cântăreț la bis. Sf. Gheorghe Capră din București a demisionat cu 1 Ianuarie 1932, spre a-și regula drepturile la pensie.

20. Răducanu Neacșu cântăreț la bis. Fulga de jos-Prahova a părăsit postul pe ziua de 3 Nov. a. c. pentru a-și face stagul militar.

21. Paracliserul Savu Iordace dela bis. Sf. Vasile Ploești, a fost avansat în postul de cântăreț pe data de 1 Nov. a. c. în locul lui Mihail Cristoiu, plecat în armată pe aceeaș dată.

22. Cântărețul Dumitru Dumitrache dela bis. Călinești-Muscel. a demisionat pe data de 1 Nov. a. c. și a fost reintegrat în locul său Spiridon Vlad pe aceeaș dată.

CÂNTĂREȚI:

Numiri, Demisii, Reintegrări, Decese

(1 Decembrie—31 Decembrie 1931)

1. Spiridon Gh. Vișoiu cântăreț la bis. Valea Leurzii Dâmbovița, a fost pus în disponibilitate de ziua de 1 Oct. 1931, pentru neaprezentarea la serviciu. T. N. 10401/931.

DARURI ȘI MULTUMIRI

Parohia bisericii Negustori din București aduce mulțumiri următoarele persoane, pentru ajutorul și obiectele donate bisericii, după cum urmează:

1. *D-na Zoe V. Hagi Panteli*—1) O față de iconostas—2) O față de masă—3) Șase cești de porțelan—4) Reparația a cinci sfeșnice mici—5) Un sfeșnic pentru morți—6) Două pernițe p. îngenunchiat.

2. *D-ra Maria Hagi Panteli*, a donat premiul obținut la școală de 500 lei pentru Săraci (Societatea Bunătatea Samariteană).

3. *D-na Elena Decu*—A donat lei 700, pentru repararea sfeșnicilor împărătești.

4. *D-na Ana Pav. Popescu*—A donat un dulap bibliotecă cu 130 volume legate, cu conținut teologic, moral, social și cărți de ritual 2) Una cruce de argint 3) Una candelă de argint. 4) Un covor iută.

5. *D-na Ela Gheorghiu*. — Una pernă pentru îngenunchiat.

6. *D-na Ana Stoicescu*, 1) O stveră de mătase brodată. 2) Una candelă metal alb.

7. *D-na Elena Dumitrescu* — O pendulă.

8. *D-l I. Enescu*—Un clopoțel pentru sfânta masă.

9. *D-l Virgil Hagi Panteli*—Două care lemne (1000 kg.) de foc.

10. *D-na Teodora Basiliade*—Una mușama și lustruitul unei mese și bibliotecii.

Binecuvintează Doamne, pe cei ce iubesc buna podoabă a casei Tale.

1. *Familia Cristina și Dumitru Popescu*. — Un scaun-sfeșnic pentru aprins lumânări la morți în valoare de lei: 2000 (Două mii) căptușit cu metal.

2. *D-na Elena Cidor*. — Una îmbrăcăminte de mătase bordo, garnisită cu fir galben și brodată frumos pentru Sf. Masă, în valoare de lei: 1500 (una mie cinci sute).

3. *D-na Irina Sîreciu*. — Una icoană praznicală Sfinții Ingeri, pictată pe lemn pentru iconostas în valoare de lei: 800 (opt sute), cum și una poală de etamină frumos brodată pentru iconostas în valoare de lei: 1000 (una mie).

4. *D-na Zoia Vasiliu*. — Un sfeșnic de metal argintat cu două brațe în valoare de

lei: 400 (patru sute), cum și una candelă mică de metal argintat în valoare de lei: 200 (două sute), ambele obiecte la icoana Sf. Alexandru.

În vremurile acestea de mare criză, — mai ales morală, — și când mai mult „filosofăm în vorbe și ne stălcim în fapte” — enoriașii Parohiei „Sf. Gheorghe”-Târgoviște — din îndemnul și stăruința preotului paroh C. Nițescu, cu mare râvnă creștinească au pornit la înfrumusețarea lăcașului lor de închinăciune.

Reparația interioară și exterioară a bisericii a costat 20.000 lei, acoperiți din daniile benevole ale enoriașilor, au donat:

1. *D-na și D-l Arocat Mieluș Niculescu*. — O Sf. Evanghelie, îmbrăcată în argint.

2. *D-na și D-l Const. Popa*. — Au îmbrăcat în argint icoana împărătească a Domnului Christos, costând 7000 lei.

3. *D-na și D-l Gh. Constantinescu-Potlogeanu*. — Au îmbrăcat în argint icoana Sf. Gheorghe, costând 10.000 lei.

4. *D-na și D-l Pandelea Laschescu*. — Au îmbrăcat în argint icoana Sf. Apostoli, costând 10.000 lei.

5. *D-na Prof. Irina Zotoviceanu*. — A dăruit un rând de odăjdii și o față de masă pentru Sf. Masă, toate în valoare de 11.000 lei.

6. *D-na și D-l Andrei Stan*. — Au îmbrăcat în argint icoana „Sf. Mahramă”, costând 2500 lei.

7. *D-na și D-l Alex. Surugiu*. — Proprietarul Fabricii de ceramică din localitate, a făcut în biserică o sobă de teracotă, în valoare de 800 lei.

8. *D-rele Ciuciu*. — Au donat o candelă de argint la icoana Maicii Domnului, în valoare de 3000 lei.

9. *D-na Pagona Georgescu*. — Un epitrahil, un covor și două candelă mici, toate în valoare de 2000 lei.

10. *D-l Locot. Constantinescu Nic*. — Icoana Învierii Domnului în argint, în valoare de 1800 lei.

Aducem la cunoștința personalului clerical din cuprinsul Eparhiei Ungro-Vlahiei că la întocmirea bugetului pe 1932 au fost cercetate drepturile noului de gradății, însă în conformitate cu dispozițiunile Onor Minister de Finanțe nu au fost prevăzute în buget din cauza situațiunii financiare grele a țării.

(Adresa 10461-967/932.)